

Forfatter: Munch-Petersen, Gustaf

Titel: Udrag fra Samlede skrifter

Citation: Munch-Petersen, Gustaf: "Samlede skrifter", i Munch-Petersen, Gustaf: *Samlede skrifter*, Borgen, 1988. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-munp1-shoot-idm140462580411872.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Men andre digte i afsnittet taler om den legemlige kærlighed som vejen, *mit legemes elskov* og *min broder* ... Her er den spontane hengivelse forløsningen. Det sidste digt er moderne grotesk panteisme. *Morgentime*, afdelingens sidste digt, viser ham, den udvalgte, som vogter af den store kærlighed. Med den kommer det store fællesskab, ingen er længere udvalgt, alle træk er smeltet sammen til ét ansigt. Og dette digt betegner overgangen til "virkelighedens nat", som de egentlige skildringer af den dybe oplevelse kaldes, til forskel fra "dagens lys". Det første digt fortæller om kongen, den udvalgte, som har aflagt klæderne, hovmodet, og oplevet det egentlige, unio mystica. Det er personlighedsudslettelsen i mystikken, her oplevet som en prænatal tilstand. Hyacint-digtet skildrer frelsen i kærlighed, den ordløse, blinde, og med *sjælens sang* nås bogens højdepunkt, den store drøm om hjemkomsten, sjælens ægteskab med himlen, drømmen realiseret. Mennesket er sin drøm.*